

mere er rigtig, som det desuagtet nedscettes noget fra det, der i den sidste Lønningsforbedringslov har været gjældende for dem; og ogsaa noget under Middelfallet af Sædtillæget og Lønningsforbedringen. Jeg troer ikke, at vi bør gaae de lavere Lønninger nærmere, end det efter Forslaget under Nr. 12 b, saaledes endet, vil være Tilfældet. Hvad angaaer den ærede Finantsministers Forslag, er det overordentlig let forstaaeligt. Det er den hidtilværende Lønningsforbedringslovs Sætser, som man blev enig om i sin Tid i Rigsraadet — ganske rigtig i Rigsraadet, men jeg antager, at omtrent Fleertallet af dette Things Medlemmer var med i Rigsraadet til at vedtage disse Bestemmelser, som da fastslog en Nedsettelse fra, hvad der tidligere havde været Tilfældet. Dette Princip har den ærede Finantsminister optaget, og altsaa skulle de Embeds- og Bestillingsmænd, der hidtil have haft Sædtillæg, gaae over til ogsaa at faae Lønningsforbedring efter denne Scala. Den finantfjelle Side af Sagen, dersom man gaaer ud fra det nu Bestaaende, troer jeg er i høj Grad underordnet. Jeg troer, at det kun vil blive lidt dyrere end det nu Bestaaende, hvis vi vedtog den ærede Finantsministers Forslag, idet derefter de højere Lønninger, som have Sædtillæg, vilde faae lavere Sætser, hvormod ganske vist de lavere Lønninger vilde faae noget højere Sætser, end der kommer ud ved Sædtillæget. Jeg antager, at naar vi tage Militairetaterne fra, er der tilbage omtrent 3000 med Lønningsforbedring og 1700 med Sædtillæg. Antage vi, at § 12 kommer til at omfatte Embeds- og Bestillingsmænd, lønne med Lønningsforbedring eller Sædtillæg i samme Forhold, vil et Gjennemsnitsbeløb mellem Lønningsforbedring og Sædtillæg, udregnet ved Hjælp af de forskellige Tal af Embedsmænd med Lønningsforbedring og Embedsmænd med Sædtillæg, komme meget nær op til det, som den ærede Minister foreslaaer.

Jeg vil altsaa erkjende, at den ærede Finantsministers Forslag ikke er af nogen særlig færlig Character; men jeg troer, at man imødkommer alle Hensyn paa en meget skjøn Maade ved at stemme paa den Maade, jeg har tilladt mig at udtale. Hvad Forslaget

under Nr. 13 angaaer, glæder det mig at høre den Rættelse i Opstillingen, der fremkom fra den ærede Formand. Jeg var ikke opmærksom nok, da han fremsatte det; men jeg har privat faaet Oplysning om, hvorledes det forholder sig. Altsaa Forslaget under Nr. 14 a. vil efter denne Oplysning ubetinget komme til Afstemning, uden Hensyn til, om noget af Forslagene under Nr. 13 vedtages eller forkastes; men med Hensyn til disse Forslag under Nr. 13 tør jeg dog antage som givet, at Thinget vil uden Videre vedtage det principale Forslag. Det har i højeste Grad været mig overraskende at høre den Forsætning fremsat, endogsaa af Jurister, at Embedsmændene kunne have noget Krav paa at modtage Lønninger, som de ikke ere Indehavere af for den dem tillagte Gjerning; at de skulde kunne have Krav paa en Lønning, som de kunde have faaet, dersom de havde levet i den og den Række Aar og ikke vare blevne affødigede; og dersom de da gjældende Love ikke vare blevne forandrede. Dersom alle disse Forsætninger vare gaaede i Opsyldelse, kunde de engang have faaet denne Lønning; men desuagtet siger man: Forsætningerne springe vi over, de have en Ret til Lønningen; det er kun en forandret Udbetalingsmaade, der er Tale om; vi kunne ligesaa godt udbetale En af dem iaar 2,000 Rd., thi han har Ret dertil, naar han har tjent i 30 Aar. Disse Anskuelser maa man, troer jeg, een Gang for alle curere paa en meget praktisk Maade ved ubetinget at stemme for det principale Forslag.

Formanden: Med Hensyn til en Udtalelse af den ærede sidste Taler i Begyndelsen af hans Foredrag, hvor han omtalte Forslaget Nr. 11, skulde jeg dog bemærke, at det forekommer mig, at det ærede Medlem brugte noget stærkere Udtryk, end det er ønskeligt, at man bruger om Forslag, der ere stillede under Forhandling her.

J. A. Hansen: Jeg ønsker blot at sige et Par Ord om de Indvendinger, der ere fremkomne imod det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste